31985D0204

1985.3.27. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 87/8

A TANÁCS HATÁROZATA
(1985. március 7.)
a vámeljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezmény három mellékletének a Közösség nevében történő elfogadásáról

(85/204/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

mivel a 75/199/EGK határozat [1] értelmében a Közösség részese a vámeljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezménynek;

mivel a Közösség elfogadhatja az említett egyezmény mellékleteit, amelyek a belföldi forgalom számára felszabadított áruk behozatalára, a végleges kivitelre és a behozatali vámok és adók visszafizetésére vonatkoznak;

mivel indokolt azonban, hogy ezek elfogadásához kapcsolódjanak bizonyos fenntartások annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a vámunió különleges követelményeit és a vámügyi jogalkotás területén érvényesülő harmonizáció jelenlegi helyzetét,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A vámeljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezmény következő mellékletei a Közösség nevében elfogadásra kerülnek a jelzett fenntartások mellett:

– a belső forgalom számára felszabadított áruk vámkezeléséről szóló B. 1. melléklet (e határozat I. melléklete) általános fenntartással és fenntartással a 28. kötelező rendelkezés és a 19. és 52. ajánlott gyakorlat tekintetében,

– a végleges kivitelről szóló C. 1. melléklet (e határozat II. melléklete) általános fenntartással és fenntartással a 21. kötelező rendelkezés és a 10. ajánlott gyakorlat tekintetében,

– a behozatali vámok és adók visszafizetéséről szóló F. 6. melléklet (e határozat III. melléklete) általános fenntartással és fenntartással a 7. kötelező rendelkezés tekintetében.

2. cikk

A Tanács elnöke kijelöli azt a személyt, aki a Közösség nevében jogosult értesíteni a Vámegyüttműködési Tanács főtitkárát az 1. cikkben hivatkozott mellékleteknek a cikkben jelzett fenntartásokkal együtt történő elfogadásáról.

Kelt Brüsszelben, 1985. március 7-én.

a Tanács részéről

az elnök

A. BIONDI

[1] HL L 100., 1975.4.21., 1. o.

I. MELLÉKLET

B. 1. MELLÉKLET

A BELFÖLDI FORGALOM SZÁMÁRA TÖRTÉNŐ VÁMKEZELÉSÉRŐL SZÓLÓ MELLÉKLET

Bevezetés

Azokat az árukat, amelyeket teljes mértékben a vámterületen belüli felhasználásra vagy fogyasztásra importálnak, belföldi forgalom számára vámkezelni kell.

Az áruk vámkezelhetők belföldi forgalom számára közvetlenül a behozatalkor vagy egy másik vámeljárást követően, ami lehet raktárban való elhelyezés, ideiglenes behozatal vagy vámtranzit.

A nyilatkozattevő fő kötelezettsége az áru vámkezelése vonatkozásában az, hogy benyújtsa az árunyilatkozatot és a kísérő okmányokat (behozatali engedély, származási bizonyítvány stb.), valamint, hogy kifizesse a kiróható behozatali vámokat és adókat. Bizonyos feltételek mellett elhalasztható a behozatali vámok és adók kifizetése. Amikor szükséges, a vámhatóságok biztosítékot kérhetnek a behozatali vámok és adók kifizetésének garantálására.

Az vámkezeléssel kapcsolatban a vámhatóságok a következő intézkedéseket hozzák: az árunyilatkozat és a kísérőokmányok ellenőrzése, az áruk vizsgálata, a behozatali vámok és adók kivetése és beszedése és az áruk kiadása. A nemzeti közigazgatási gyakorlattól függően ezeket a műveleteket a fentiektől eltérő sorrendben is végre lehet hajtani. A vámhatóságok felelősek lehetnek a kereskedelmi statisztikákhoz és a behozott áruk ellenőrzésére vonatkozó kötelező vagy szabályozó rendelkezések érvényesítéséhez szükséges adatok beszerzéséért. Egyéb illetékes hatóságok szintén végezhetnek bizonyos ellenőrzéseket (állat-egészségügyi, egészségügyi, növény-egészségügyi stb.) a belföldi felhasználásra vámkezelt árukon.

Ennek a mellékletnek a rendelkezései a belföldi forgalom számára szánt áruk vámkezelésébe tartozó különböző formaságokra és intézkedésekre (vámalakiságok) vonatkoznak, a behozatal módjától függetlenül.

A melléklet nem vonatkozik a postai úton vagy az utasok poggyászában szállított, belföldi forgalom számára szánt áruk vámkezelésére.

Fogalommeghatározások

Ennek a mellékletnek az alkalmazásában:

a) „belföldi forgalom számára szánt áruk vámkezelése”: olyan vámeljárás, amely feltételezi, hogy a behozott áruk állandóan a vámterületen maradnak. Ez az eljárás magában foglalja a kiróható behozatali vámok és adók kifizetését és minden szükséges vámalakiság végrehajtását;

b) „behozatali vámok és adók”: a vámok és minden egyéb illeték, adó, díj vagy egyéb teher, amelyet az áruk behozatalakor vagy azzal kapcsolatban szednek be, de nem tartalmazza azokat az illetékeket és terheket, amelyek összegét a nyújtott szolgáltatás hozzávetőleges költségében korlátozzák;

c) „árunyilatkozat”: a vámhatóság által előírt formában tett nyilatkozat, amellyel az érdekelt személyek jelzik, hogy az árura vámeljárást kell alkalmazni, és megadják azokat az adatokat, amelyekről a vámhatóságok nyilatkozatot kérnek az eljárás alkalmazásához;

d) „nyilatkozattevő”: az a személy, aki aláírja az árunyilatkozatot, vagy akinek a nevében azt aláírják;

e) „árunyilatkozat ellenőrzése”: az az intézkedés, amelyet a vámhatóságok végeznek, hogy meggyőződjenek arról, hogy az árunyilatkozatot helyesen állították ki, hogy csatolták a kísérő okmányokat, és hogy azok megfelelnek a hitelességükkel és érvényességükkel kapcsolatban megállapított feltételeknek;

f) „áruk vizsgálata”: az áruk fizikai vizsgálata, amelyet a vámhatóságok azért végeznek, hogy meggyőződjenek arról, hogy az áruk természete, származása, állapota, mennyisége és értéke megfelel az árunyilatkozatban benyújtott részleteknek;

g) „behozatali vámok és adók kivetése”: az esedékes behozatali vámok és adók összegének meghatározása;

h) „kiadás”: a vámhatóság olyan intézkedése, amely lehetővé teszi, hogy a vámkezelt árukat az érintett személyek rendelkezésére bocsássák;

ij) „biztosíték”: olyan eszköz, amely a vámhatóság megelégedésére biztosítja, hogy a vámhatósággal szembeni kötelezettség teljesítésre kerül. A biztosíték „keretbiztosíték”, amennyiben biztosítja, hogy a különböző műveletekből eredő kötelezettségek teljesítésre kerülnek;

k) „személy”: mind a természetes, mind a jogi személyek, hacsak a szövegösszefüggés másként nem kívánja.

Alapelvek

1. *Kötelező rendelkezés*

A belföldi forgalom számára szánt áruk vámkezelését ennek a mellékletnek a rendelkezései szabályozzák.

2. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a feltételeket, amelyeket be kell tartani, és azokat a vámalakiságokat, amelyeket a belföldi felhasználásra szánt áruk vámkezelésekor végre kell hajtani.

Megjegyzések

(1) A nemzeti jogszabályok tartalmazhatnak tilalmakat és korlátozásokat bizonyos árukategóriák behozatalával kapcsolatban.

(2) Azok a kötelezettségek, amelyeket a belföldi forgalom számára szánt áruk vámkezeléséhez teljesíteni kell, magukban foglalják egy árunyilatkozat benyújtását, a kísérő okmányok bemutatását és a kiróható behozatali vámok és adók kifizetését.

Illetékes vámhivatalok

3. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok jelölik ki azokat a vámhivatalokat, amelyeknél elvámolhatók a belföldi forgalom számára szánt áruk. E hivatalok illetékességének és hivatali idejének meghatározásakor figyelembe vett tényezők közé tartoznak a kereskedelem és az ipar különleges követelményei.

Megjegyzések

(1) A vámhatóságok engedélyezhetik a belföldi forgalom számára szánt áruk vámkezelését belföldi vámhivataloknál.

(2) Bizonyos vámhivatalok illetékessége korlátozható az alkalmazott szállítási mód tekintetében, vagy az áruk meghatározott kategóriájára, vagy az egy bizonyos régióba szállított árukra (pl. határ menti terület vagy ipari körzet).

(3) A vámhatóságok megkövetelhetik, hogy a belföldi forgalom számára szánt áruk bizonyos kategóriáját (pl. gyémántok, antikvitások, műalkotások) az arra a célra kijelölt vámhivataloknál vámolják el.

4. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben együttműködő vámhivatalok közös határon helyezkednek el, a két érintett ország vámhatóságainak, amennyire lehetséges, össze kell hangolniuk a hivatalok hatáskörét és nyitvatartási idejét.

A nyilatkozattevő

a) Nyilatkozattevőként eljárni jogosult személyek

5. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a feltételeket, amelyek mellett egy személy jogosult nyilatkozatot tenni.

Megjegyzés

A nyilatkozattevő személynek nem kell az áru tulajdonosának lennie; lehet például a szállító, a szállítmányozó, a címzett vagy a vámhatóság által jóváhagyott ügynök.

6. *Ajánlott gyakorlat*

Minden olyan személy, akinek rendelkezési joga van az áru felett, jogosult nyilatkozattevő személyként eljárni.

Megjegyzés

A vámhatóságok megkövetelhetik a nyilatkozattevőtől, hogy igazolja az áru feletti rendelkezési jogát.

b) A nyilatkozattevő kötelezettségei

7. *Kötelező rendelkezés*

A nyilatkozattevő a vámhatóságok felé felelős az árunyilatkozatban megadott részletek pontosságáért és a behozatali vámok és adók kifizetéséért.

c) A nyilatkozattevő jogai

8. *Kötelező rendelkezés*

Az árunyilatkozat benyújtása előtt a nyilatkozattevő a vámhatóságok által megállapított feltételek mellett jogosult:

a) az áru megvizsgálására; és

b) mintavételre.

9. *Ajánlott gyakorlat*

A vámhatóságoknak a vámfelügyelet alatt vett minták tekintetében a belföldi forgalom számára nem kell külön árunyilatkozatot kérniük, feltéve, hogy az ilyen minták szerepelnek a vonatkozó szállítmányt érintő, a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatában, és a nyilatkozatot az előírt határidőn belül benyújtják.

10. *Ajánlott gyakorlat*

Különleges nehézségek esetén vagy ha a nyilatkozattevő úgy kívánja, a vámhatóságoknak minden rendelkezésükre álló információt biztosítaniuk kell, hogy segítsék a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatának elkészítésében.

A belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozata

a) Az árunyilatkozat-nyomtatvány és tartalma

11. *Kötelező rendelkezés*

A belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatának nyomtatványai megfelelnek az illetékes hatóságok által megállapított hivatalos mintának.

Az illetékes hatóságok megkövetelik, hogy az árunyilatkozat csak olyan adatokat tartalmazzon, amelyeket szükségesnek ítélnek meg a behozatali vámok és adók kivetéséhez és beszedéséhez, a statisztikák összeállításához és egyéb olyan jogszabályok és rendelkezések alkalmazásához, amelyek érvényesítéséért a vámhatóság a felelősek.

Megjegyzések

(1) A vámhatóságok általában kérik:

a) a személyekre vonatkozó adatokat:
   - a nyilatkozattevő nevét és címét,
   - az importőr nevét és címét,
   - a feladó nevét és címét;

b) a szállításra vonatkozó adatokat:
   - a szállítási módot,
   - a szállítási eszköz azonosítását;

c) az árura vonatkozó adatokat:
   - a feladó és származási országot,
   - a csomagok leírását (szám, jelleg, jelölések és számok, súly),
   - a vámtarifa szerinti árumegnevezést;

d) a behozatali vámok és adók kivetésére vonatkozó adatokat (minden áruleírásra):
   - a vámtarifaszámot,
   - a behozatali vámok és adók díjszabását,
   - a bruttó súlyt, a nettó súlyt vagy egyéb mennyiséget,
   - a vámértéket;

e) egyéb adatokat:
   - az egyes árumegnevezésekre alkalmazható statisztikai tételszámot,
   - azt a területet, ahonnan az árukat feladták vagy hivatkozást az alkalmazandó jogi rendelkezésekre (ahol kedvezményes elbánást igényelnek),
   - az árunyilatkozatot kísérő, benyújtott okmányokra való hivatkozást;

f) a helyet, a dátumot és a nyilatkozattevő aláírását.

(2) Amennyiben a jelenlegi nyomtatványok felülvizsgálatát vagy a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatára új nyomtatvány bevezetését fontolgatják, a Szerződő Felek e melléklet I. függelékének mintáját alkalmazhatják a II. függelék megjegyzéseit figyelembe véve.

12. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a vámhatóságok által indokoltnak tartott okokból a nyilatkozattevő nem rendelkezik minden olyan információval, amely a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatához szükséges, lehetővé kell tenni számára, hogy átmeneti vagy nem teljes nyilatkozatot tegyen, feltéve, hogy az tartalmazza azokat az adatokat, amelyeket a vámhatóság szükségesnek tartanak, és hogy vállalja a nyilatkozat kiegészítését egy előre meghatározott időn belül.

Amennyiben a vámhatóságok elfogadják az átmeneti vagy nem teljes nyilatkozatot, a vámkezelés nem különbözhet attól, amelyre egy teljes és helyes nyilatkozat benyújtásakor került volna sor.

Megjegyzés

Amennyiben az áru kiadásra kerül, mielőtt az összes adat benyújtásra került volna, a nyilatkozattevő biztosíték adására kötelezhető a később kirótható összeg kifizetése vonatkozásában.

b) A benyújtandó példányok száma

13. *Ajánlott gyakorlat*

A vámhatóságoknak csökkenteniük kell, amennyire lehetséges, a nyilatkozattevő által benyújtandó, a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatának példányszámát.

14. *Ajánlott gyakorlat*

Amikor több példányban kell kiállítani a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatát, lehetővé kell tenni a nyilatkozattevő számára, hogy azokat egyszerre töltse ki.

c) Az árunyilatkozat alátámasztására benyújtandó okmányok

15. *Kötelező rendelkezés*

Az árunyilatkozat alátámasztására a vámhatóságok csak olyan okmányokat kérnek, amelyeket szükségesnek tartanak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a működés ellenőrzését, és biztosítsák, hogy a vonatkozó korlátozások vagy egyéb rendelkezések alkalmazására vonatkozó összes követelmény betartásra kerül.

Megjegyzés

A vámhatóságok gyakran kérik a következő okmányok bemutatását a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatának alátámasztására: behozatali engedély, a származás okmánnyal történő igazolása, egészségügyi vagy növény-egészségügyi bizonyítvány, kereskedelmi számla, szállítási okmányok.

16. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben az árunyilatkozattal együtt nem nyújthatók be bizonyos kísérő okmányok, és a nyilatkozattevő olyan okot ad erre, amelyet a vámhatóságok elfogadnak, a hatóságoknak felhatalmazást kell adniuk a nyilatkozattevőnek arra, hogy az okmányokat egy meghatározott időn belül beszerezze.

Megjegyzés

Amennyiben az áru kiadására a hiányzó okmányok benyújtása előtt sor kerül, a nyilatkozattevőt felkérhetik arra, hogy adjon biztosítékot a kiróható összegek kifizetésére.

17. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben az árunyilatkozatot kísérő okmányok olyan nyelven kerülnek kiállításra, amely nem az importáló ország nyelve, a vámhatóságok természetszerűleg nem kívánhatják meg az okmányokban szereplő adatok lefordítását.

d) Az árunyilatkozat módosítása

18. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok engedélyezik a nyilatkozattevőnek, hogy módosítsa a már benyújtott árunyilatkozatot, feltéve, hogy erre vonatkozó kérelmének kézhezvételekor még nem történt meg sem az árunyilatkozat ellenőrzése, sem pedig az áruk vizsgálata.

19. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a nyilatkozattevő által megnevezett okokat indokoltnak találják, a vámhatóságoknak el kell fogadniuk a nyilatkozattevőnek az árunyilatkozat módosítására vonatkozó kérelmét, ha sem az árunyilatkozat ellenőrzése, sem pedig az áruk vizsgálata nem történt még meg.

Megjegyzés

A belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatának módosítása nem akadályozza a vámhatóságokat abban, hogy meghozzák a szükséges intézkedéseket, amennyiben az árunyilatkozat ellenőrzése vagy az áruk vizsgálata során jogsértést fedeztek fel.

e) Az árunyilatkozat visszavonása

20. *Ajánlott gyakorlat*

A nyilatkozattevő jogosult a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatának visszavonására és új vámeljárás kérésére, feltéve, hogy a kérést azelőtt intézi a vámhatóságokhoz, hogy az áruk kiadásra kerültek, és okait indokoltnak tekintik.

Megjegyzés

Az árunyilatkozat visszavonása nem akadályozza a vámhatóságokat abban, hogy meghozzák a szükséges intézkedéseket, amennyiben az árunyilatkozat ellenőrzése vagy az áruk vizsgálata során jogszabálysértést fedeztek fel.

Az árunyilatkozat benyújtása

a) A vámkezelést végző hivatal kiválasztása

21. *Kötelező rendelkezés*

A belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozata annál az illetékes vámhivatalnál kerül benyújtásra, ahol az árut bemutatják.

Megjegyzés

Amennyiben érvényes engedélyt bocsátanak ki az áru kiadására, mielőtt az árunyilatkozat bemutatásra kerülne, a vámhatóságok megkövetelhetik, hogy az árunyilatkozatot egy meghatározott vámhivatalhoz nyújtsák be.

b) Az árunyilatkozat benyújtására rendelkezésre álló idő

22. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a nemzeti jogszabályok határidőt szabnak meg a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatának illetékes vámhivatalhoz történő benyújtására, az engedélyezett időnek elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy a nyilatkozattevő beszerezhesse az árunyilatkozat elkészítéséhez szükséges adatokat és a kísérő okmányokat.

Megjegyzések

(1) A nemzeti jogszabályok rendelkezhetnek arról, hogy az árunyilatkozat benyújtásának határideje, például az áruk kirakodásától, a vámhivatalnál történő bemutatásuktól vagy kiadásuktól számítson.

(2) Amennyiben az árunyilatkozatot a határidő lejárta előtt nem nyújtották be, a vámhatóságok meghozhatják az általuk szükségesnek tartott intézkedéseket, különösen az állam érdekeinek védelmében.

23. *Ajánlott gyakorlat*

A nyilatkozattevő kérésére és a vámhatóságok által indokoltnak tartott okokból, az utóbbiaknak meg kell hosszabbítaniuk az árunyilatkozat benyújtására vonatkozó határidőt.

24. *Ajánlott gyakorlat*

A nyilatkozattevő jogosult arra, hogy a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatát azt megelőzően nyújtsa be az illetékes vámhivatalhoz, mielőtt az áruk oda megérkeznének.

Megjegyzés

Engedély adható az árunyilatkozat benyújtására azt megelőzően is, hogy az áruk a vámterületre érkeznének.

c) Az árunyilatkozatok időszakos benyújtása

25. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben az árukat ugyanaz a személy rendszeresen importálja, a vámhatóságoknak engedélyezniük kell, hogy egy egységes árunyilatkozat vonatkozzon az adott személy által végzett összes behozatalra egy adott időszakon belül.

Megjegyzések

(1) A vámhatóságok ezt a lehetőséget ahhoz a feltételhez köthetik, hogy az importőr vezessen pontos kereskedelmi nyilvántartást (pl. számítógéppel), és hogy alkalmazhatók legyenek a szükséges ellenőrző intézkedések.

(2) Amennyiben a vámhatóságok biztosítják ezt a lehetőséget, megkövetelhetik a nyilatkozattevőtől, hogy minden behozatal esetén nyújtson be egy kereskedelmi vagy hivatalos okmányt (kereskedelmi számlát, menetlevelet, feladási értesítőt stb.), amely megadja az érintett szállítmány főbb adatait.

d) Az árunyilatkozatnak a vámhivatal hivatali idején kívül történő benyújtása

26. *Kötelező rendelkezés*

Az árunyilatkozat benyújtására az illetékes vámhivatal hivatali idejében kerül sor.

27. *Ajánlott gyakorlat*

A nyilatkozattevő kérésére és a vámhatóságok által indokoltnak tartott okokból az utóbbiaknak, amennyire lehetséges, lehetővé kell tenniük, hogy az árunyilatkozatot az illetékes vámhivatal hivatali idején kívül nyújtsák be; az ezzel járó minden költséget a nyilatkozattevőre lehet terhelni.

Az árunyilatkozat elfogadása

28. *Kötelező rendelkezés*

Az árunyilatkozat akkor tekinthető elfogadottnak, ha az a vámhivatal, amelyhez benyújtották, megállapítja, hogy a nyilatkozat tartalmazza az összes szükséges adatot, és az összes szükséges okmányt csatolták hozzá.

29. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a vámhatóságok nem tudják elfogadni egy vámhivatalban a belföldi forgalom számára szánt áruk árunyilatkozatát, annak okát közlik az árunyilatkozatot adó személlyel.

Megjegyzés

Az árunyilatkozat visszautasítható, például akkor, ha a vámhivatal nem rendelkezik a szükséges illetékességgel, vagy ha alapvető fontosságú a hiányzó okmányok azonnali benyújtása.

Az árunyilatkozat ellenőrzése

30. *Kötelező rendelkezés*

Az árunyilatkozat ellenőrzésére a lehető leghamarabb sor kerül a nyilatkozat elfogadását követően.

31. *Kötelező rendelkezés*

Az árunyilatkozat ellenőrzése céljából a vámhatóságok csak olyan intézkedéseket hoznak, amelyeket szükségesnek tartanak annak biztosítására, hogy betartásra kerüljenek azok a jogszabályok és rendelkezések, amelyek érvényesítéséért felelősek.

Megjegyzés

Általános szabályként a vámhatóságok:

– meggyőződnek arról, hogy a bemutatott tarifaszám megfelel az árumegnevezésnek, és hogy a jelzett behozatali vámok és adók tételei hatályosak,

– ellenőrzik, hogy az árunyilatkozat adatai megegyeznek-e a bemutatott okmányok adataival, különösen, ami a csomagok azonosítását és a bejelentett áruk mennyiségét és értékét illeti,

– ellenőrzik az árunyilatkozat alátámasztására bemutatott okmányok hitelességét és érvényességét.

Az áruk vizsgálata

a) Az áruk vizsgálatához szükséges idő

32. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a vámhatóságok úgy döntenek, hogy a belföldi forgalom számára bejelentett árukat megvizsgálják, a vizsgálatnak a lehető leghamarabb meg kell történnie azt követően, hogy az árunyilatkozatot elfogadták.

33. *Ajánlott gyakorlat*

Elsőbbséget kell adni az élő állatok, a romlandó áruk és egyéb sürgős szállítmányok vizsgálatának.

34. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben az árukat egyéb illetékes hatóságoknak is meg kell vizsgálnia (állat-egészségügyi, egészségügyi, növény-egészségügyi stb. ellenőrzés céljából), a vámhatóságnak, ahol kivitelezhető, vizsgálatukat ezzel egy időben kell végezniük.

Megjegyzés

A vámhatóságok megkövetelhetik, hogy az egyéb illetékes hatóságok vizsgálatát is igénylő áruk vámolása az arra kijelölt vámhivatalokban történjék.

b) Az árunak a vámhivatal hivatali idején kívüli történő vizsgálata

35. *Kötelező rendelkezés*

A nyilatkozattevő kérésére és a vámhatóságok által indokoltnak tartott okokból, az utóbbiaknak, amennyire lehetséges, lehetővé kell tenniük, hogy az áruk vizsgálatára az illetékes vámhivatal hivatali idején kívül kerüljön sor; az ezzel járó minden költséget a nyilatkozattevőre lehet terhelni.

Megjegyzés

A hivatali időn kívüli vizsgálatra, pl. romlandó áruk, élő állatok és egyéb sürgős szállítmány esetében kerül sor.

c) Az áruk vámhivatalon kívül történő vizsgálata

36. *Kötelező rendelkezés*

A nyilatkozattevő kérésére és a vámhatóságok által indokoltnak tartott okokból, az utóbbiaknak, amennyire lehetséges, lehetővé kell tenniük, hogy az áruk vizsgálatára azon a vámhivatalon kívül kerüljön sor, ahová az árunyilatkozatot benyújtották; az ezzel járó minden költséget a nyilatkozattevőre lehet terhelni.

Megjegyzés

(1) Az árukat a körülményeknek megfelelően az érintett személy helyiségeiben, a megfelelő berendezéssel rendelkező helyiségekben, a vámfelügyeleti körzeten belüli bármely területen vagy egy olyan vámhivatalban is meg lehet vizsgálni, amely nem azonos azzal, ahová az árunyilatkozatot benyújtották.

(2) A következő esetekben sor kerülhet az áruk vizsgálatára azon a vámhivatalon kívül, ahová az árunyilatkozatot benyújtották:

– olyan áruk, amelyeket nem lehet könnyen megvizsgálni, amíg a rendeltetési helyen kirakodásra nem kerültek (például: hajón vagy uszályon behozott búza, olaj vagy érc; ömlesztett alkatrészszállítmány konténerben; házhozszállításra behozott bútor vagy háztartási ingóságok),

– olyan áruk, amelyeket megfelelő berendezés nélkül nem lehet megvizsgálni (mint amilyen a sötétkamra vagy a hidegkamra),

– olyan áruk, amelyeket nem lehet bemutatni egy vámhivatalban (például a határterületek megműveléséből vagy a határhoz közeli kőbányákból származó termékek, amelyeket a legrövidebb úton hoznak be).

d) A nyilatkozattevő jelenléte az áruk vizsgálatánál

37. *Kötelező rendelkezés*

A nyilatkozattevőnek joga van arra, hogy megjelenjen, vagy képviseltesse magát az áruk vizsgálatánál. Amennyiben a vámhatóságok hasznosnak ítélik, felkérhetik, hogy legyen jelen vagy képviseltesse magát az áruk vizsgálatakor azért, hogy a vizsgálat végrehajtásához szükséges segítséget megadhassa a vámhatóságnak.

Megjegyzések

1. A nyilatkozattevőtől megkövetelhetik, hogy csoportosítsa a csomagokat, nyissa ki azokat, és leírás szerint válogassa szét, és ellenőrizze azokat.

2. Amennyiben a belföldi forgalom számára szánt áruk veszélyesek, kényesek vagy törékenyek, a nyilatkozattevőtől megkövetelhetik, hogy gondoskodjon olyan szakértőről, aki segíti a vámhatóságot.

3. A nyilatkozattevőtől azt is megkövetelhetik, hogy lássa el a vámhatóságot a behozott áruk műszaki előírásával.

e) Az áruk vizsgálatának mértéke

38. *Kötelező rendelkezés*

Az áruk vizsgálatakor a vámhatóságok csak olyan intézkedéseket hoznak, amelyeket szükségesnek tartanak annak biztosítására, hogy betartásra kerüljenek azok a jogszabályok és rendelkezések, amelyek érvényesítéséért felelősek.

Megjegyzések

(1) Az áruk vizsgálata gyűjtő jellegű vagy részletes lehet. Egy gyűjtő jellegű vizsgálatban a vámhatóság az alábbi ellenőrzések közül néhányat, de nem szükségszerűen az összeset, végezhetik el – a csomagok megszámolása, jelölésük és számaik feljegyzése és az árumegnevezés megállapítása. A részletes vizsgálat magába foglalja az áruk alapos ellenőrzését annak érdekében, hogy a lehető legpontosabban megállapítható legyen azok összetétele, mennyisége, vámtarifaszáma, értéke, és ahol szükséges, származása.

(2) Az áruk részletes vizsgálata indokolt, különösen amennyiben a vámhatóságok nincsenek meggyőződve az árunyilatkozat vagy a kísérő okmányokban benyújtott adatok pontosságáról.

(3) A magas behozatali vámok és/vagy adók alá eső áruk rendszeresen részletes vizsgálat tárgyát képezhetik.

39. *Ajánlott gyakorlat*

A vámhatóságoknak a lehető legtöbb esetben a belföldi forgalom számára szánt áruk gyűjtő vizsgálatára kell hagyatkozniuk.

Megjegyzés

A gyűjtő vizsgálat kielégítőnek tekinthető, például, ha azonos megnevezésű árukat egy, a vámhatóság által megbízhatónak ismert személy gyakran importál, ha az árunyilatkozaton szereplő adatok pontossága összevethető a kísérő okmányokkal vagy egyéb bizonyítékokkal, vagy ha a kérdéses behozatali vámok és adók alacsonyak.

40. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a vámhatóságok egy sok csomagból álló szállítmányra vonatkozó árunyilatkozatban szereplő áruk részletes vizsgálatát végzik, amelyet csomaglista vagy egyéb hasonló okmány is kísér, a vizsgálatnak általában szúrópróbaszerűen kell történnie.

Megjegyzés

A rendelkezésre álló személyi állományt figyelembe véve a vámhatóságok dönthetnek úgy, hogy a belföldi forgalom számára szánt áruk szállítmányait szelektív technikával vetik részletes vizsgálat alá.

f) A vámhatóság mintavétele

41. *Kötelező rendelkezés*

Mintavételre csak akkor kerül sor, ha azt a vámhatóságok szükségesnek tartják az árumegnevezés és/vagy a belföldi forgalom számára szánt áruk értékének megállapítására vagy annak biztosítására, hogy a nemzeti jogszabályok egyéb rendelkezései alkalmazásra kerülnek. A lehető legkisebb méretű mintát kell venni.

Az árunyilatkozat hibái

42. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a vámhatóságok úgy vélik, hogy az árunyilatkozatban vagy a behozatali vámok és adók kivetésében szereplő hibák a jogszerűen kiróhatónál nagyobb összegű behozatali vámok és adók beszedését eredményezi, a túlfizetést visszafizetik vagy visszautalják, vagy tájékoztatják a nyilatkozattevőt, hogy az módosíthassa az árunyilatkozatot vagy visszafizetést, illetve visszautalást kérhessen, az esettől függően.

43. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a vámhatóságok úgy találják, hogy az árunyilatkozatban szereplő hibák egyéb behozatali vámok és adók fizetésére vonatkozó kötelezettséget, kiegészítő kísérő okmányok bemutatását vagy további jogszabályok és rendelkezések alkalmazását vonják maguk után, és jogellenes szándékra nincs bizonyíték, erről késedelem nélkül tájékoztatják a nyilatkozattevőt. Ahol az a meggyőződésük, hogy a hibák véletlenek és az árunyilatkozatot adó részéről nem tapasztalható hanyagság, lehetővé teszik számára, hogy módosítsa árunyilatkozatát, és büntetés kivetése nélkül elvégezze a további szükséges alakiságokat.

44. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok rendelkeznek arról, hogy amennyiben olyan hibát találnak az árunyilatkozatban vagy a behozatali vámok és adók kivetésében, amely elenyésző összegű kiegészítő behozatali vámok és adók beszedését vagy elenyésző összeg visszatérítését vonná maga után, a vámhatóságok nem szedik be, illetve nem utalják vissza ezeket az összegeket.

A behozatali vámok és adók kivetése

a) Figyelembe veendő tényezők

45. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok meghatározzák azokat a tényezőket, amelyeken a behozatali vámok és adók kivetése alapszik, és azokat a feltételeket, amelyek mellett e tényezők meghatározásra kerülnek.

Megjegyzések

(1) A behozatali vámok és adók kivetése általában a következő tényezőkön alapszik:

– vámtarifa besorolás,

– érték vagy mennyiség, attól függően, hogy a behozatali vámokat és adókat érték szerint vagy specifikusan alkalmazzák,

– származási ország, vagy az ország, ahonnan a feladás történt, amennyiben a kötelezettség ezeken a tényezőkön múlik.

(2) A vámtarifa-besorolás, a vámköteles érték vagy mennyiség és a származás meghatározásának szabályait az illetékes hatóságok által összeállított magyarázó megjegyzések tartalmazhatják.

b) Az alkalmazandó behozatali vámok és adók mértéke

46. *Kötelező rendelkezés*

A belföldi forgalom számára szánt árukra kivethető behozatali vámok és adók mértékét a hivatalos tarifák tartalmazzák, amelyeknek biztosítják a megfelelő nyilvánosságot.

47. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azt az időpontot, amelyet figyelembe kell venni a belföldi forgalom számára szánt árukra kiróható behozatali vámok és adók mértékének meghatározásakor.

Megjegyzés

Az időpont, amelyet a kiróható vámtételek meghatározásakor figyelembe kell venni, lehet például az áru megérkezésének, az árunyilatkozat benyújtásának, az árunyilatkozat vámhatóság általi elfogadásának, a behozatali vámok és adók kifizetésének vagy az áruk kiadásának időpontja.

A behozatali vámok és adók kifizetése

a) Elfogadott fizetési módok

48. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a fizetési módokat, amelyeket a kivethető behozatali vámok és adók kifizetésére alkalmazni lehet.

49. *Ajánlott gyakorlat*

A vámhatóságnak engedélyeznie kell a készpénzfizetéstől eltérő fizetési módokat.

Megjegyzés

(1) A készpénzfizetéstől eltérő elfogadott fizetési módok magukban foglalhatják a banki vagy postai csekket, fizetést vagy átutalást.

(2) Amennyiben egy külföldi bankra kiállított csekk elfogadásra kerül, megkövetelhető, hogy a banknak legyen irodája a behozatal országában.

b) A fizetés ideje és helye

50. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok határozzák meg azt az időpontot, amikor a kivethető behozatali vámok és adók befizetése esedékes, és azt a helyet, ahol a befizetésnek történnie kell.

Megjegyzések

(1) A behozatali vámok és adók befizetése általában abban a vámhivatalban történik, ahol az árunyilatkozat benyújtásra került. A befizetés történhet a vámhatóságok által kijelölt egyéb ügynökségen vagy irodán keresztül is.

(2) A behozatali vámok és adók befizetését általában az árunyilatkozat benyújtásakor, annak elfogadásakor vagy az áru kiadásakor kérik. Bizonyos körülmények között a befizetés elhalasztható.

c) A behozatali vámok és adók halasztott fizetése

51. *Ajánlott gyakorlat*

Azok a személyek, akik rendszeresen jelentenek be belföldi forgalom számára szánt árukat, jogosultak lehetnek arra, hogy kamatmentesen elhalaszthassák a behozatali vámok és adók kifizetését.

Megjegyzések

(1) Azoktól a személyektől, akik ezzel a lehetőséggel élhetnek, a vámhatóságok által meghatározott összegű biztosíték követelhető.

(2) Minden olyan személytől, aki el szeretné halasztani a fizetést, a vámhatósághoz benyújtott írásos kérelem követelhető.

52. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a halasztott fizetés biztosítékhoz kötött, azok a személyek, akik rendszeresen jelentenek be belföldi forgalom számára szánt árut a vámterület különböző vámhivatalaiban, keretbiztosítékot adhatnak.

53. *Ajánlott gyakorlat*

A halasztott fizetés miatti biztosíték összege nem haladhatja meg a behozatali vámok és adók összegét, amelyeket potenciálisan kiróhatnak a behozatali vámok és adók fizetésének elhalasztása alatti időben behozott áruk tekintetében.

Megjegyzés

A vámhatóságok a biztosíték összegét egy korábbi, azonos időtartamú időszak alatt fizetett behozatali vámok és adók összege alapján állapíthatják meg. Az alkalmazandó vámtételekben vagy a behozatal mennyiségében történt változások esetén, a biztosíték összegét annak megfelelően módosíthatják.

54. *Kötelező rendelkezés*

Az a személy, aki a halasztott fizetés miatt biztosíték adására kötelezett, kiválaszthatja a nemzeti jogszabályok által előírt biztosítékformák közül azt, amelyik számára a legmegfelelőbb.

55. *Ajánlott gyakorlat*

Annak az időszaknak, amelyre a behozatali vámok és adók befizetése elhalasztható, legalább 14 napnak kell lennie azt a napot követően, amikor a kivethető behozatali vámok és adók befizetése egyébként esedékes.

Megjegyzések

(1) Minden adótípusra különböző időszakok állapíthatók meg.

(2) A vámhatóságok megállapodhatnak abban, hogy az adott időszakra eső behozatal tekintetében a behozatali vámok és adók egy meghatározott időpontban fizetendők.

d) A befizetés igazolása

56. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a behozatali vámok és adók befizetésre kerülnek, a befizetőnek kiadnak egy elismervényt, amely a befizetést igazolja.

Megjegyzés

Az elismervény az árunyilatkozatnak a nyilatkozattevőnél maradó példányán kiadható.

e) A behozatali vámok és adók beszedésének elévülési ideje

57. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azt az időszakot, amelyen belül a vámhatóságok jogi intézkedéseket hozhatnak a be nem fizetett behozatali vámok és adók beszedésére azok esedékességekor.

f) A hátralék után fizetendő kamat

58. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg az esedékességkor ki nem fizetett behozatali vámok és adók összegére kirótható kamat mértékét, és a kamat alkalmazásának feltételeit.

Az áruk kiadása

59. *Kötelező rendelkezés*

A belföldi forgalom számára bejelentett árukat a lehető leghamarabb kiadják, amint a vámhatóságok megvizsgálták azokat, vagy döntöttek arról, hogy nem vizsgálják meg azokat, feltéve, hogy jogszabálysértés nem történt, és hogy a kirótható behozatali vámok és adók befizetésre kerültek, vagy hogy azok beszedésére meghozták a megfelelő intézkedéseket.

60. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a vámhatóságok meg vannak győződve arról, hogy a nyilatkozattevő utólag végrehajtja a belföldi forgalom számára szánt áruk vámkezelésével kapcsolatos alakiságokat, ki kell adniuk az árukat, feltéve, hogy a nyilatkozattevő bemutat egy kereskedelmi vagy hivatalos okmányt, amely meghatározza az érintett szállítmány főbb adatait és az a vámhatóság számára elfogadható.

Megjegyzések

(1) A vámhatóságok a kiadás feltételeként szabhatják meg, hogy a szükségesnek ítélt kísérő okmányokat bemutassák, és hogy a nemzeti jogszabályok által elrendelt ellenőrzést (állat-egészségügyi, egészségügyi, növény-egészségügyi stb. ellenőrzések) az illetékes hatóságok elvégezzék.

(2) A nyilatkozattevőtől megkövetelhető, hogy biztosítékot adjon annak biztosítására, hogy vám-kötelezettségvállalásait teljesíti.

61. *Ajánlott gyakorlat*

Amikor az árukat nem lehet azonnal megvizsgálni, például, amikor szakértőket kell berendelni vagy az árukat specializált laboratóriumokban kell elemezni, és a vizsgálat minták vagy részletes műszaki dokumentáció alapján lehetséges, a vámhatóságoknak nem lehet várniuk az áruk kiadásával a vizsgálat lezárultáig.

Megjegyzés

A vámhatóságok biztosíték fizetése mellett is kiadhatják az árut, amely biztosítja, hogy az esetleg kirótható pótlólagos behozatali vámok és adók befizetésre kerülnek.

62. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben az áruk vagy a kísérőokmányok ellenőrzése vagy az áruk vizsgálata során jogszabálysértést fedeznek fel, a vámhatóságoknak nem kell várniuk az áru kiadásával a jogszabálysértés rendezéséig, feltéve, hogy a nyilatkozattevő biztosítékot ad a pótlólagos behozatali vámok és adók, valamint a büntetés befizetésére, amelyért felelős, és hogy az áruk nem esnek elkobzás alá.

Az áruk megsemmisítése vagy arról való lemondás

63. *Ajánlott gyakorlat*

Azzal a feltétellel, hogy az árunyilatkozat ellenőrzése vagy az áruk vizsgálata során nem derül fény jogszabálysértésre, a nyilatkozattevőt vagy az érdekelt személyt nem kell behozatali vámok és adók megfizetésére kötelezni vagy azok visszafizetésére jogosult:

– amennyiben a belföldi forgalom számára bejelentett, kiadásra nem került árukról kérésére lemondanak az állam javára vagy megsemmisítik, vagy kereskedelmi szempontból értéktelennek nyilvánítják a vámhatóság ellenőrzése mellett, a vámhatóság döntése szerint. Az ilyen megsemmisítés vagy lemondás nem ró költséget az államra,

– amennyiben a belföldi forgalom számára bejelentett árukat megsemmisítik, vagy azok baleset vagy *vis major* következtében végleg elvesztek, feltéve, hogy a megsemmisítés vagy az elvesztés az áruk kiadása előtt történik, és a vámhatóságok meggyőződése szerint az megfelelően igazolt.

A megsemmisítés után maradó minden hulladék vagy selejt, amennyiben belföldi forgalom számára kerül, az adott hulladék vagy selejt tagállamba történő behozatalára alkalmazandó behozatali vámok és adók alá esik.

Megjegyzés

Amennyiben jogszabálysértésre derül fény, a vámhatóságok a nemzeti jogszabályokban megállapított büntetés kifizetése mellett engedélyezhetik ezt a lehetőséget.

64. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a vámhatóságok értékesítik azokat az árukat, amelyeket a rendelkezésre álló idő alatt nem vámoltak el, vagy amelyeket nem lehetet kiadni, bár jogszabálysértés nem történt, az értékesítés bevételét a behozatali vámok és adók, valamint egyéb felmerülő költségek és kiadások levonása után át kell adni annak a személynek vagy azoknak a személyeknek, aki vagy akik annak átvételére jogosultak, vagy amennyiben ez lehetséges, egy meghatározott ideig rendelkezésükre kell tartani.

Megjegyzés

Ezt az eljárást különösen akkor követik, amikor az árunyilatkozat elfogadásra került, de a nyilatkozattevő nem tudta kifizetni a behozatali vámokat és adókat, és nem kérte, hogy az árukat egy másik vámeljárás alá helyezzék.

A belföldi forgalom számára szánt áruk vámkezelésére vonatkozó információk

65. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok biztosítják, hogy a belföldi forgalom számára szánt áruk vámkezelési eljárására vonatkozó minden információt az érdeklődők rendelkezésére bocsátják.

A B. 1. melléklet I. függeléke

MINTA

a belföldi forgalom számára szánt árukra vonatkozó árunyilatkozathoz

<table>
<tr><td>(Szabad elrendezés)</td><td colspan="2">Az árunyilatkozat száma

Vámhivatal</td></tr>
<tr><td>Importőr (név és cím)</td><td colspan="2">Nyilatkozattevő (név és cím)</td></tr>
<tr><td rowspan="4">(Szabad elrendezés)</td><td>Feladó ország</td><td>Behozatali engedély száma</td></tr>
<tr><td>Származási ország</td><td>Kért kedvezmény</td></tr>
<tr><td colspan="2">Egyéb csatolt okmányok</td></tr>
<tr><td rowspan="2">(Szabad elrendezés)</td></tr>
<tr><td>Szállítási mód és a szállító eszköz meghatározása</td></tr>
<tr><td colspan="3">A csomagok leírása (jelölések és számok, szám és jelleg); árumegnevezés; bruttó súly</td></tr>
<tr><td colspan="3">Tarifaszám, statisztikai szám, nettó súly, mennyiség, vámérték, jelleg, a vámok és adók mértéke és összege

(Szabad elrendezés)

Hely és dátum

A nyilatkozattevő aláírása</td></tr>
</table>

A B 1. melléklet II. függeléke

Megjegyzések

1. A minta mérete A4-es ISO méret (210 x 297 mm, 8,27 x 11,69 inch). A nyomtatvány felső margója 10 mm, baloldali margója pedig 20 mm. A sortávolság a 4,24 mm (1/6 inch) többszörösén alapul, a betűköz pedig a 2,54 mm (1/10 inch) többszörösén. A mintának meg kell felelnie az Európai Gazdasági Bizottság (EGB) mintájának, amelyet az I. függelék mutat. Kis eltérések lehetnek a rubrikák stb. pontos méretében, amennyiben azt a kibocsátó ország különleges indokkal kéri, ami lehet a nem metrikus mértékrendszer megléte, az okmányok nemzeti központosított rendszerének jellemzői stb.

2. Az országok meghatározhatják a papír négyzetmétersúlyára vonatkozó szabványokat, és a hamisítás megakadályozását célzó háttér alkalmazását.

3. A szabványosítás csak a méret és az elrendezés kérdéseit foglalja magában; a mintában található útmutató szavak csak azt szándékozzák jelezni, hogy milyen jellegű információnak kell megjelennie az adott helyen. Ennek megfelelően minden ország szabadon helyettesítheti azokat belföldi nyomtatványán olyan szövegezéssel, amelyet megfelelőbbnek ítél, feltéve, hogy ez a megszövegezés nincs hatással a mintában jelzett információ jellegére.

4. Emellett a közigazgatás szabadon hagyhat el a mintából olyan tételeket, amelyekre nincsen szüksége. Az így felszabaduló helyeket hivatalos célra lehet felhasználni.

5. Azok a kiegészítő tételek, amelyeket a minta nem tartalmaz, de amelyekre a közigazgatásoknak szükségük van, a „szabad elrendezés” jelzésű részre tehetők.

II. MELLÉKLET

C. 1. MELLÉKLET

A VÉGLEGES KIVITELRŐL SZÓLÓ MELLÉKLET

Bevezetés

Az áruk végleges kivitelénél általában egyszerű vámalakiságokat alkalmaznak. Általában árunyilatkozatot kívánnak meg, egyes esetekben azonban az exportőrnek csak a kivitelre szánt áruk adatait tartalmazó kereskedelmi okmányt kell a vámhatóságnak benyújtania. Bizonyos feltételek mellett az exportőrt fel lehet hatalmazni, hogy adott időszakban történő kivitelét egyetlen árunyilatkozattal vagy összevont jegyzékkel kérje.

Az esetleges kiviteli vámok és illetékek beszedésén kívül a vámellenőrzés célja a kiviteli tilalmakra és korlátozásokra vonatkozó hazai jogszabályok végrehajtása és azon adatok ellenőrzése, amelyeket olyan belső vámok és illetékek összegének megállapításához használnak, melyeket vissza lehet téríteni vagy beszedésüktől el lehet tekinteni. Továbbá rendszerint a vámhatóságok felelősek a külkereskedelmi statisztikák készítéséhez szükséges adatok begyűjtéséért.

A kivitelre kerülő árukat nemcsak a vámhatóság, hanem más illetékes szervek is ellenőrizhetik, pl. állat-, növény- és más egészségügyi szempontból.

Ez a melléklet a végleges kivitel esetén alkalmazandó alakiságokra és intézkedésekre (vámalakiságok) vonatkozik, a szállítási módoktól függetlenül.

A „végleges kivitel” meghatározásának megfelelően a melléklet nem vonatkozik az exportprémiumos vagy kikészítési vagy a behozatali vámok és illetékek visszatérítését jelentő eljárás alapján kivitelre kerülő árukra. Ugyancsak nem vonatkozik a postán szállított vagy az utasok poggyászában levő árukra.

Fogalommeghatározások

Ennek a mellékletnek az alkalmazásában:

a) „végleges kivitel”: olyan árukra alkalmazandó vámeljárás, amelyek szabad forgalomban vannak, elhagyják a vámterületet és állandó jelleggel a vámterületen kívül szándékoznak maradni, kivéve a vám-visszatérítési eljárás vagy feldolgozási eljárás alatt exportált árukat, illetve a behozatali vámok és adók visszafizetését;

b) „szabad forgalomban lévő áruk”: olyan áruk, amelyek rendelkezési joga vámszempontból nem korlátozott;

c) „vámterület”: az a terület, ahol egy állam vámjogszabályai teljes mértékben érvényesülnek;

d) „exportvámok és adók”: a vámok és minden egyéb illeték, adó, díj vagy egyéb teher, amelyet az áruk kivitelekor vagy azzal kapcsolatban szednek be, de nem tartalmazza azokat az illetékeket és terheket, amelyek összegét a nyújtott szolgáltatás hozzávetőleges költségében korlátozzák;

e) „árunyilatkozat”: a vámhatóság által előírt formában tett nyilatkozat, amellyel az érdekelt személyek jelzik, hogy az árura vámeljárást kell alkalmazni, és közlik azokat az adatokat, amelyeket a vámhatóság kér az eljárás alkalmazásához;

f) „áruk vizsgálata”: az áruk fizikai vizsgálata, amellyel a vámhatóságok meggyőződnek arról, hogy az áruk természete, származása, állapota, mennyisége és értéke megfelel az árunyilatkozat adatainak;

g) „személy”: mind a természetes, mind a jogi személyek, hacsak a szövegösszefüggés másként nem kívánja.

Alapelvek

1. *Kötelező rendelkezés*

A végleges kivitelt ennek a mellékletnek a rendelkezései szabályozzák.

2. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a feltételeket, amelyeket be kell tartani, és azokat a vámalakiságokat, amelyeket a végleges kivitelkor végre kell hajtani.

Megjegyzések

1. A nemzeti jogszabályok tartalmazhatnak tilalmakat és korlátozásokat bizonyos árukategóriák kivitelével kapcsolatban.

2. Azok a kötelezettségek, amelyeket a végleges kivitellel kapcsolatban teljesíteni kell, magukban foglalják különösen egy árunyilatkozat benyújtását, a kísérő okmányok bemutatását és a kiróható exportvámok és adók kifizetését.

Illetékes vámhivatalok

3. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok jelölik ki azokat a vámhivatalokat, amelyeknél elvámolhatók a végleges kivitelre szánt áruk. E hivatalok illetékességének és nyitvatartási idejének meghatározásakor figyelembe vett tényezők közé tartoznak a kereskedelem, az ipar és a szállítás különleges követelményei.

Megjegyzések

(1) Bizonyos vámhivatalok illetékessége korlátozható az alkalmazott szállítási mód tekintetében, vagy az áruk meghatározott kategóriájára vagy az egy bizonyos régióból érkező árukra (pl. határ menti terület vagy ipari övezet).

(2) A vámhatóságok megkövetelhetik, hogy a végleges kivitelre szánt áruk bizonyos kategóriáit (pl. gyémántok, régiségek, műkincsek), amelyek speciális ellenőrző intézkedések vagy az illetékes hatóságok ellenőrzése alá tartoznak, az arra a célra kijelölt vámhivataloknál vámolják el.

4. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok lehetővé teszik a végleges kivitelre szánt árukra vonatkozó nyilatkozat megtételét a belföldi vámhivatalokban.

Megjegyzések

(1) Amennyiben a körülmények indokolják, a vámhatóságok engedélyezhetik, hogy a vámhatóság állomáshelye egy kereskedelmi vállalkozás területén kerüljön felállításra.

(2) Az áruk vizsgálatára, ahol szükséges, általában abban a belföldi vámhivatalban kerül sor, amelyben az árut végleges kivitelre bejelentették.

(3) A vámhatóságok megkövetelhetik, hogy a belföldi vámhivatalnál végleges kivitelre bejelentett árukat a kilépési vámhivatalig vámtranzitként továbbítsák.

5. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben az együttműködő vámhivatalok a közös határon helyezkednek el, a két érintett ország vámhatóságainak, amennyire lehetséges, össze kell hangolniuk a nyitvatartási időket és a hivatalok illetékességét.

Az árunak a vámhivatal hivatali idején kívül történő vámkezelése

6. *Kötelező rendelkezés*

A nyilatkozattevő kérésére és a vámhatóságok által indokoltnak tartott okokból az utóbbiaknak, amennyire lehetséges, lehetővé kell tenniük, hogy a végleges kivitelre szánt áruk vámkezelésére a vámhivatal hivatali idején kívül kerüljön sor; az ezzel járó minden költséget a nyilatkozattevőre lehet terhelni.

A nyilatkozattevő

7. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a feltételeket, amelyek mellett egy személy jogosult nyilatkozatot tenni, valamint kötelezettségének mértékét és jogait.

A végleges kivitelkor benyújtandó okmányok

a) Az árunyilatkozat-nyomtatvány és tartalma

8. *Kötelező rendelkezés*

A végleges kivitelre szánt áruk árunyilatkozatának nyomtatványai megfelelnek a vámhatóság által megállapított hivatalos mintának.

A vámhatóságok megkövetelik, hogy az árunyilatkozat csak olyan adatokat tartalmazzon, amelyeket szükségesnek ítélnek meg az exportvámok és adók kivetéséhez és beszedéséhez, a belső vámok és adók visszafizetéséhez vagy az alóluk történő mentességhez, a statisztikák összeállításához és egyéb olyan jogszabályok és rendelkezések alkalmazásához, amelyek érvényesítéséért a vámhatóság a felelős.

Megjegyzések

(1) A vámhatóságok általában kérik:

a) a személyekre vonatkozó adatokat:
   - a nyilatkozattevő nevét és címét,
   - az exportőr nevét és címét,
   - a címzett nevét és címét;

b) a szállításra vonatkozó adatokat:
   - a szállítási módot,
   - a szállítóeszköz azonosítását;

c) az árura vonatkozó adatokat:
   - a rendeltetési országot,
   - a küldemények leírását (jelek és számok, számok és fajta),
   - az áruk megnevezését,
   - a bruttó súlyt,
   - a nettó súlyt vagy egyéb mennyiséget,
   - az értéket;

d) az exportvámok és adók kivetésére vonatkozó adatokat:
   - a vámtarifaszámot,
   - az exportvámok és adók díjszabását,
   - az exportvámok és adók összegét;

e) egyéb adatokat:

– az egyes árumegnevezésekre alkalmazható statisztikai tételszámot,

– az árunyilatkozatot kísérő, benyújtott okmányokra (pl. exportengedély, egészségügyi vagy egyéb igazolás) való hivatkozást;

f) a helyet, a dátumot és a nyilatkozattevő aláírását.

9. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a vámhatóságok a jelenlegi nyomtatványok felülvizsgálatát vagy a végleges kivitelre szánt áruk árunyilatkozatára új nyomtatvány bevezetését fontolgatják, amennyire lehetséges, az I. függelék mintáját kell alkalmazniuk a II. függelék megjegyzéseit figyelembe véve.

b) Egy kereskedelmi okmány elfogadása a hivatalos nyomtatvány helyett

10. *Ajánlott gyakorlat*

A vámhatóságoknak, amennyire lehetséges, biztosítaniuk kell, hogy a hivatalos nyomtatvány használata helyett az árunyilatkozat megtehető legyen egy olyan kereskedelmi okmány (pl. számla) benyújtásával, amely az exportra szánt áruk szükséges adatait tartalmazza.

Megjegyzések

(1) A vámhatóságok általában megelégszenek egy kereskedelmi okmánnyal, amennyiben az exportra szánt áruk nem esnek exportvámok és adók alá, nem adnak okot belső vámok és adók visszafizetésére vagy az azok alól történő mentességre, és az árunyilatkozatot nem használják fel statisztikák összeállítására.

(2) Az Európai Gazdasági Bizottság (EGB) elfogadott egy ajánlást a nemzetközi kereskedelemben alkalmazandó egységes számlamintáról. Ezt a mintát a III. függelék tartalmazza.

(3) A vámhatóság elfogadhat automatikus adatfeldolgozási technikákkal előállított kereskedelmi okmányokat.

11. *Ajánlott gyakorlat*

A vámhatóságoknak a külső kereskedelemben illetékes egyéb hatóságokkal egyetértésben biztosítaniuk kell, hogy a végleges kivitellel kapcsolatban kért okmányokat be lehessen illeszteni a külső kereskedelemmel kapcsolatos okmányok szabványsorozatába.

Megjegyzés

Az Európai Gazdasági Bizottság mintája szerinti (vagy evvel összeegyeztethető) szabvány külkereskedelmi okmány csoport használata esetén az ezen okmányokban szereplő közös adatok előnyomtatott vagy üres űrlapokon egyszeri leírással előállíthatók.

c) A benyújtandó példányok száma

12. *Ajánlott gyakorlat*

A vámhatóságoknak csökkenteniük kell, amennyire lehetséges, a nyilatkozattevő által benyújtandó, a végleges kivitelre szánt áruk árunyilatkozatának példányszámát.

d) Az árunyilatkozat vagy a kereskedelmi okmány alátámasztására benyújtandó okmányok

13. *Kötelező rendelkezés*

Az árunyilatkozat vagy a kereskedelmi okmány alátámasztására a vámhatóságok csak olyan okmányokat kérnek, amelyeket szükségesnek tartanak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a működés ellenőrzését, és biztosítsák, hogy a vonatkozó korlátozások vagy egyéb rendelkezések alkalmazására vonatkozó összes követelmény betartásra kerül.

Megjegyzés

A vámhatóságok kérhetik, ahol szükséges, egy exportengedély és egy növény-egészségügyi vagy más egészségügyi bizonyítvány bemutatását.

e) Az árunyilatkozat vagy a kereskedelmi okmány időszakonkénti benyújtása

14. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben egy személy rendszeresen exportál árukat, a vámhatóságok az általuk meghatározott feltételek mellett engedélyezik, hogy egy egységes árunyilatkozat vagy a szükséges adatokat tartalmazó összevont kimutatás vonatkozzon az adott személy által végzett összes exportra egy adott időszakon belül.

Megjegyzések

(1) A vámhatóságok ezt a lehetőséget ahhoz a feltételhez köthetik, hogy az exportőr vezessen pontos kereskedelmi nyilvántartást, és hogy alkalmazhatók legyenek a szükséges ellenőrző intézkedések.

(2) A vámhatóságok megkövetelhetik a nyilatkozattevőtől, hogy minden kivitel esetén nyújtsa be a szállítási okmány egy példányát vagy egyéb kísérő okmányt.

(3) A vámhatóságok elfogadhatják az automatikus adatfeldolgozási technikákkal készült összevont jegyzéket is.

Az áruk vizsgálata

a) A vizsgálat terjedelme

15. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok az áruk vizsgálatát olyan esetekre korlátozzák, amikor azt elengedhetetlennek ítélik meg annak biztosítására, hogy betartásra kerüljenek azok a jogszabályok és rendelkezések, amelyek érvényesítéséért a vámhatóság a felelős.

Megjegyzés

Amennyiben sor kerül az áruk vámhatóság által végzett vizsgálatára, az általában a csomagok megszámolására és az árumegnevezés és az exportált mennyiség ellenőrzésére korlátozódik.

b) Az áruk vámhivatalon kívül történő vizsgálata

16. *Kötelező rendelkezés*

A nyilatkozattevő kérésére és indokoltnak tartott okokból, a vámhatóságok lehetővé teszik, hogy az áruk vizsgálatára, amennyire lehetséges, a vámhivatalon kívül kerüljön sor; az ezzel járó minden költséget a nyilatkozattevőre lehet terhelni.

Megjegyzés

Az árukat az érintett személy helyiségeiben meg lehet vizsgálni, amikor a konténerbe vagy a szállítóeszközbe berakják.

f) A vámhatóság mintavétele

17. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben az áruból mintát kell venni annak biztosítására, hogy a nemzeti jogszabályok rendelkezései alkalmazásra kerülnek, a lehető legkisebb méretű mintát kell venni.

A kiróható exportvámok és adók kivetése és kifizetése

18. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg a végleges kivitelre kiróható exportvámok és adók kivetésével és kifizetésével kapcsolatban követendő szabályokat, a végrehajtandó alakiságokat és velük kapcsolatban biztosítható lehetőségeket.

Az áruk kivitele

a) Kiviteli engedély

19. *Kötelező rendelkezés*

Az áruk kivitelének engedélyezésére akkor kerül sor, amikor a vámhatóság és egyéb illetékes hatóságok által végzett szükséges ellenőrzések befejeződtek, feltéve, hogy:

– nem történt jogszabálysértés,

– bemutatásra került az exportengedély vagy egyéb szükséges okmány, és

– befizetésre kerültek az exportvámok és adók vagy megfelelő intézkedéseket hoztak azok beszedésére.

Megjegyzések

(1) Azok az áruk, amelyeket nem exportálnak rögtön azt követően, hogy az export engedélyezésre került, a tényleges kivitelig vámellenőrzés alatt tarthatók.

(2) Az országok meghatározhatják a vámútvonalakat, azaz azokat a közutakat, vasútvonalakat, vízi utakat vagy egyéb útvonalakat (pl. csővezetékek), amelyeket az árukivitel során használni kell.

20. *Ajánlott gyakorlat*

Az áru kivitele nem szenvedhet késedelmet azért, mert az árunyilatkozat nem teljes, vagy a dokumentációban kisebb szabálytalanságokat találtak, feltéve, hogy az állam érdekeit, az alapvető ellenőrzést, vagy a hatályos exporttilalmakat vagy -korlátozásokat nem érinti.

b) A rendeltetési helyre történő megérkezés bizonyítéka

21. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok természetesen nem kérik az áruk külföldi rendeltetési helyre történő megérkezésének igazolását.

Megjegyzések

(1) Az ilyen igazolást általában olyan áruk tekintetében kérik, amelyekre a kivitel bizonyítása más módon nem megoldható és amelyek jelentős összegű belső vámok és adók visszatérítésére vagy az alóluk történő mentességre jogosultak, és jogos a visszaéléssel kapcsolatos aggodalom, vagy olyan áruk tekintetében, amelyek speciális ellenőrzés alá esnek (például fegyverek és lőszerek).

(2) Amennyiben ilyen igazolásra szükség van, ez olyan nyilatkozatból állhat, amelyet a címzett szolgáltat, és amelyet a rendeltetési ország vámhatóságai igazolnak.

c) A belső vámok és adók visszatérítése vagy az alóluk történő mentesség

22. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok határozzák meg azokat a szabályokat és alakiságokat, amelyeket a belső vámok és adók visszafizetése, illetve az alóluk történő mentesség tekintetében követni és végrehajtani kell.

23. *Ajánlott gyakorlat*

Azok az áruk, amelyek végleges kivitel esetén belső adók és illetékek visszafizetésére vagy ezek alóli mentesítésre jogosultak, a visszafizetést vagy a mentességet a kivitel után a lehető leghamarabb megkapják.

A végleges kivitelre vonatkozó információk

24. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok biztosítják, hogy a végleges kivitelre vonatkozó minden információ bármely érdekelt személy számára könnyen hozzáférhető legyen.

A C. 1. melléklet I. függeléke

MINTA

a végleges kiviteli árunyilatkozathoz

<table>
<tr><td>Exportőr/Feladó (név és cím)</td><td colspan="2">Az árunyilatkozat száma

Vámhivatal</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Címzett (név és cím)</td><td colspan="2">Nyilatkozattevő személy (név és cím)</td></tr>
<tr><td>Exportengedély száma</td><td>Rendeltetési ország</td></tr>
<tr><td>Szállítási mód és a szállítóeszköz meghatározása</td><td colspan="2">Egyéb csatolt okmányok</td></tr>
<tr><td colspan="3">A csomagok leírása (jelölések és számok, szám és jelleg); árumegnevezés; bruttó súly</td></tr>
<tr><td colspan="3">Tarifaszám, statisztikai szám, nettó súly, mennyiség, vámérték, jelleg, a vámok és adók mértéke és összege

(Szabad elrendezés)</td></tr>
<tr><td colspan="3">Exportnyilatkozat</td></tr>
<tr><td colspan="3">Hely és dátum és a nyilatkozattevő aláírása</td></tr>
</table>

A C. 1. melléklet II. függeléke

Megjegyzések

(1) A minta mérete A4-es ISO méret (210 x 297 mm, 8,27 x 11,69 inch). A nyomtatvány felső margója 10 mm, baloldali margója pedig 20 mm. A sortávolság a 4,24 mm (1/6 inch) többszörösén alapul, a betűköz pedig a 2,54 mm (1/10 inch) többszörösén. A mintának meg kell felelnie az Európai Gazdasági Bizottság (EGB) mintájával, amelyet az I. függelék mutat. Kis eltérések lehetnek a rubrikák stb. pontos méretében, amennyiben azt a kibocsátó ország különleges indokkal kéri, ami lehet a nem metrikus mértékrendszer megléte, az okmányok nemzeti központosított rendszerének jellemzői stb.

(2) Az országok meghatározhatják a papír négyzetmétersúlyára vonatkozó szabványokat, és a hamisítás megakadályozását célzó háttér alkalmazását.

(3) A szabványosítás csak a méret és az elrendezés kérdéseit foglalja magában; a mintában található útmutató szavak csak azt szándékozzák jelezni, hogy milyen jelegű információnak kell megjelennie az adott helyen. Ennek megfelelően minden ország szabadon helyettesítheti azokat belföldi nyomtatványán olyan szövegezéssel, amelyet megfelelőbbnek ítél, feltéve, hogy ez a megszövegezés nincs hatással a mintában jelzett információ jellegére.

(4) Emellett a hatóságok szabadon hagyhatnak el a mintából olyan tételeket, amelyekre nincsen szükség. Az így felszabaduló helyeket hivatalos célra lehet felhasználni.

(5) Azok a kiegészítő tételek, amelyeket a minta nem tartalmaz, de amelyekre a hatóságoknak szükségük van, a „szabad elrendezés” jelzésű részre tehetők.

A C.1. melléklet III. függeléke

MINTA

a számlához

Eladó	A számla dátuma és száma Egyéb hivatkozások
Címzett	Vevő (amennyiben különbözik a címzettől)
	Az áruk származási országa
Szállítási információk	Szállítási és fizetési feltételek

Jelölések és számok, a csomagok száma és jellege. Árumegnevezés (részletesen és/vagy kóddal)	Bruttó súly, kg	Térfogat, m^3

Az áruk leírása (részletesen és/vagy kóddal)	Mennyiség	Egységár	Összeg
(Szabad elrendezés)			

	Fent beszámítva	Fent nem beszámítva
Csomagolás		
Fuvardíj		
Egyéb költségek (kérjük részletezni)		
Biztosítás		
A számla teljes összege		

III. MELLÉKLET

F. 6. MELLÉKLET

A BEHOZATALI VÁMOK ÉS ADÓK VISSZAFIZETÉSÉRŐL SZÓLÓ MELLÉKLET

Bevezetés

A belföldi forgalom számára szánt áruk vámkezelése során vagy azok kiadását követően maga az importőr vagy a vámhatóságok felfedezhetik, hogy az alap, amelyen a vámköltségeket kiszámították, nem helyes többek között a vámhatóságok, a nyilatkozattevő vagy más érintett személyek (pl. feladó vagy fuvarozó) hibájának köszönhetően, és hogy ebből az okból a kivetett vagy kivetendő behozatali vámok és adók nagyobbak a ténylegesen kivethetőnél. Az is megtörténhet, hogy az áruk baleset vagy *vis major* következtében megsérülnek, megsemmisülnek, vagy végleg elvesznek, különösen a belföldi forgalom számára történő kiadás előtt; ebben az esetben méltányossági okokból a már kivetett behozatali vámokat és adókat teljes egészében vagy részben vissza lehet fizetni.

Az érintett személy részére lehetővé kell tenni, hogy a tények értékelése után visszatérítést kapjon a behozatali vámok és adók túlfizetése után, vagy, ha a fizetés még nem történt meg, elengedjék a behozatali vámok és adók olyan részét, amely a ténylegesen kivethető összeget meghaladja.

Különösen akkor, amikor a túlfizetés a vámhatóságok hibájából következett be, vagy azt az importőrtől, illetve egyéb érintett személyektől független körülmények okozták, fontos, hogy a visszafizetésre indokolatlan késedelem nélkül és minimális formalitások mellett kerüljön sor. Bizonyos esetekben azonban szükséges lehet a visszafizetést bizonyos feltételekhez kötni, vagy csalás vagy visszaélés elleni speciális védelmi intézkedésekhez.

Ennek a mellékletnek a rendelkezései nem alkalmazandóak a vám-visszatérítési eljárások alapján történő kifizetésekre és a behozatali vámok és adók fizetésére biztosítékként adott letétek visszafizetésére.

Fogalommeghatározások

Ennek a mellékletnek az alkalmazásában:

a) „behozatali vámok és adók visszafizetése”: a belföldi forgalom számára szánt áruk után fizetett behozatali vámok és adók teljes egészében vagy részben történő visszafizetése és azoknak a behozatali vámoknak és adóknak teljes egészében vagy részben történő elengedése, amelyek befizetése még nem történt meg;

b) „behozatali vámok és adók”: a vámok és minden egyéb illeték, adó, díj vagy egyéb teher, amelyet az áruk behozatalakor vagy azzal kapcsolatban szednek be, de nem tartalmazza azokat az illetékeket és terheket, amelyek összegét a nyújtott szolgáltatás hozzávetőleges költségében korlátozzák;

c) „kiadás”: a vámhatóság olyan intézkedése, amely lehetővé teszi, hogy a vámkezelt árukat az érintett személyek rendelkezésére bocsássák;

d) „személy”: mind a természetes, mind a jogi személyek, hacsak a szövegösszefüggés másként nem kívánja.

Alapelv

1. *Kötelező rendelkezés*

A behozatali vámok és adók visszafizetését ennek a mellékletnek a rendelkezései szabályozzák.

Hatály

2. *Kötelező rendelkezés*

A nemzeti jogszabályok írják elő azokat az eseteket és körülményeket, amelyek mellett a behozatali vámok és adók visszafizetésre kerülnek, amennyiben a kifizetett vagy kivetett behozatali vámok és adók összege meghaladja a törvényesen esedékes összeget.

Megjegyzés

A behozatali vámok és adók nem kerülnek visszafizetésre, amennyiben azok visszafizetésére más rendelkezések értelmében került vagy kerül majd sor.

Esetek, amelyekben a behozatali vámok és adók visszafizetésre kerülnek

Hiba a kivetésben

3. *Kötelező rendelkezés*

A behozatali vámok és adók visszafizetésre kerülnek, amennyiben megállapítást nyer, hogy a kivetésük során elkövetett hiba következtében magasabb összegben állapították meg azokat a ténylegesnél.

A bejelentettnél kisebb értékű áruk

4. *Kötelező rendelkezés*

A behozatali vámok és adók visszafizetésre kerülnek, amennyiben megállapítást nyer, hogy a behozatali vámokat és adókat az áru vámértékénél magasabb érték alapján vetették ki, feltéve, hogy a tényeket a vámhatóságok szerint kielégítően állapítják meg.

Hibás vámtarifa szerinti besorolás

5. *Kötelező rendelkezés*

A behozatali vámok és adók visszafizetésre kerülnek, amennyiben túlzott mértékű kivetésükre a bejelentett áruk hibás vámtarifa-besorolása következtében került sor, feltéve, hogy a tényeket a vámhatóságok szerint kielégítően állapítják meg.

Sérült, megsemmisített vagy elveszett áruk

6. *Kötelező rendelkezés*

A behozatali vámokat és adókat visszafizetik olyan áruk tekintetében, amelyek baleset vagy *vis major* következtében megsérültek, megsemmisültek vagy végleg elvesztek a belföldi forgalom számára történő kiadás előtt, feltéve, hogy a tényeket a vámhatóságok szerint kielégítően állapítják meg.

7. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a specifikus felhasználás miatt a behozatali vámok és adók alól teljes egészében vagy részben mentes áruk baleset vagy *vis major* következtében megsérülnek, megsemmisülnek vagy végleg elvesznek a belföldi forgalom számára történő kiadást követően, azoknak a behozatali vámoknak és adóknak az összegét visszafizetik, amelyekre a mentesség szólt, feltéve, hogy a sérülést, megsemmisülést vagy elvesztést a vámhatóságok szerint kielégítően állapítják meg.

Megjegyzés

A 6. és 7. kötelező rendelkezések alá tartozó áruk maradványait:

a) meglévő állapotukban belföldi forgalom számára elvámolhatják, mintha az adott állapotban hozták volna be őket; vagy

b) újrakivitelre kerülnek; vagy

c) ellenszolgáltatás nélkül lemondhatnak róla az állam javára; vagy

d) kereskedelmi szempontból értéktelennek nyilváníthatják a vámhatóság ellenőrzése mellett, az államra nem róva költségeket;

a vámhatóságok kívánsága szerint.

A megállapított előírásoknak nem megfelelő áruk

8. *Kötelező rendelkezés*

A behozatali vámok és adók visszafizetésre kerülnek olyan importált áruk tekintetében, amelyeket hibásnak vagy a megállapított előírásoknak egyéb módon nem megfelelőnek találtak a behozatal időpontjában, amelyeket az importáló országban nem dolgoztak fel, javítottak meg vagy használtak, és amelyeket ésszerű időn belül egy külföldi szállítónak vagy a szállító által kijelölt személynek újra kivittek. Az áruk használata azonban nem akadályozza meg a visszafizetést, amennyiben a használat nélkülözhetetlen volt a hibák vagy egyéb, az áruk újrakivitelét okozó körülmények felfedezéséhez. Az újrakivitel alternatívájaként az árukról le lehet mondani az állam javára, vagy meg lehet semmisíteni vagy kereskedelmi szempontból értéktelennek nyilvánítani a vámhatóság ellenőrzése mellett, a vámhatóság döntése szerint. Az ilyen megsemmisítés vagy lemondás nem ró költséget az államra.

Megjegyzés

Az ennek a kötelező rendelkezésnek az első mondatában hivatkozott árukra vonatkozó behozatali vámok és adók visszafizetése a 4. és 5. kötelező rendelkezések szabályozása alá is eshet, amennyiben az áruk nem kerülnek újrakivitelre.

Hiány

9. *Kötelező rendelkezés*

A behozatali vámok és adók visszafizetésre kerülnek olyan áruk tekintetében, amelyeket olyan szállítmány vonatkozásában vámoltak el, ahol a vámhatóságok szerint kielégítően megállapításra került, hogy az árukat ténylegesen nem hozták be a vámterületre.

Másik vámeljárás alá helyezett áruk

10. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben a vámhatóságok engedélyt adnak arra, hogy az eredetileg belföldi forgalom számára bejelentett árukat egy másik vámeljárás alá helyezzék, a következésképpen túlzott mértékben kirótt behozatali vámokat és adókat vissza kell fizetni.

Visszafizetési eljárás

11. *Kötelező rendelkezés*

A behozatali vámok és adók visszafizetésének igénylésére vonatkozó eljárásnak a lehető legegyszerűbbnek kell lennie.

Megjegyzés

A visszafizetési eljárás kezdeményezését kérheti az érintett személy, vagy a vámhatóság kezdeményezése alapján indulhat.

12. *Kötelező rendelkezés*

A visszafizetési kérelmekre vonatkozó döntést indokolt késedelem nélkül kell meghozni, és arról az érintett személyt írásban értesíteni kell, és a túlfizetett összeg visszafizetésére az igény értékelését követően a lehető leghamarabb sort kell keríteni.

13. *Kötelező rendelkezés*

Amennyiben a vámhatóságok megállapítják, hogy a túlzott mértékű kivetés a vámhatóságoknak a behozatali vámok és adók kivetése során elkövetett hibájából történt, a visszafizetés elsőbbséget élvez.

Határidő

14. *Ajánlott gyakorlat*

Amennyiben határidőt szabnak meg, amelynek leteltével a behozatali vámok és adók visszafizetésére vonatkozó igényeket nem fogadják el, a határidőnek megfelelő hosszúságúnak kell lennie, hogy figyelembe vegye az olyan esetekre vonatkozó különböző körülményeket, amelyekben a behozatali vámok és adók visszafizetése megtörténik.

A visszafizetésre vonatkozó információ

15. *Kötelező rendelkezés*

A vámhatóságok biztosítják, hogy a behozatali vámok és adók visszafizetését érintő rendelkezésékre vonatkozó minden szükséges információt az érdeklődők rendelkezésére bocsátanak.